

valgsbehandlingen står det klart, at dette håb eller ønske ikke vil blive opfyldt.

S, SF og RV mener, det ville have klædt regeringen, om man havde lyttet til Politimesterforeningen og lavet en egentlig afgrænsning, f.eks. i lighed med kriterierne for indgreb i meddelelshemmeligheden.

S, SF og RV finder det afgørende, at befolkningen trygt kan udføre sin vidnepligt og dermed bidrage til et ordentligt og trygt samfund. Derfor har S, SF og RV også under Folketingets behandling påpeget, at de vidner, som reelt har noget at frygte, bør fritages frem for at skulle igennem hele systemet med de risici, det indebærer. Systemet skal ikke tage chancer på vidnets vegne ved at foregive at kunne garantere anonymitet.

S, SF og RV ønsker derudover at påpege, at dette lovforslag medfører yderligere opgaver for domstolene, som skal tage særskilt stilling til ønsket om anonym vidneførelse. Dette set i sammenhæng med regeringens øvrige lovforslag om straffeskærpelser (L118) og fangeflugt, udgang og aktindsigt (L140) og de budgetterede drastiske nedskæringer over for domstolene giver grund til skarp kritik af regeringens manglende ansvarlighed. S, SF og RV har søgt at få en tilkendegivelse fra regeringen om, hvorledes regeringen vil imødegå problemstillingen, men uden held. Man kan ikke skære i bevillingerne og samtidig pålægge flere opgaver, uden at det naturligvis får som konsekvens, at sagsbehandlingstiderne ved domstolene bliver længere. Dette er regeringens ansvar, og S, SF og RV beklager, at regeringen endnu ikke har vist rettidig omhu.

Enhedslistens medlem af udvalget kan ikke støtte lovforslaget, fordi det er en trussel mod retssikkerheden. Når den tiltalte ikke kender vidnets identitet, kan han/hun ikke vurdere, om vidnet eventuelt har egeninteresser i et forkert vid-

neudsagn. Ydermere kan det forekomme, jf. svar på spørgsmål 17, at forsvareren ej heller er til stede under afhøring af vidnet. Derfor vil Enhedslisten til lovforslagets 2. behandling stille et ændringsforslag, som skal sikre, at den tiltalte forsvarer vil være til stede under afhøring af anonyme vidner.

Enhedslisten har spurgt, hvor mange »tilfældighedsvidner« der er blevet overfaldet inden for de sidste 5 år, og fået det svar (S 742), at der ikke foreligger statistisk materiale til belysning heraf. Partiet finder det besynderligt, at regeringen foreslår en så væsentlig ændring uden at undersøge, hvor mange sager det drejer sig om.

Med lovforslaget frygter partiet også, at der skabes en forøget frygt i samfundet for at vidne, hvilket er meget uheldigt. Denne frygt er nærmest ubegrundet ifølge professor Eva Smith, jf. L 139 – bilag 3, idet det er så få vidner, som lider overlast. Enhedslisten tilslutter sig de øvrige tilkendegivelser, Retsudvalget har modtaget fra Eva Smith, og hørings svarene fra Advokatrådet og Landsforeningen af Beskikkede Advokater.

Enhedslisten mener, at der skal sættes ind over for frygten for at vidne. En kampagne mod vidneskrækken kunne bl.a. bestå i at lade vidner vente i et særskilt lokale i retsbygningen og at oplyse om den meget lille risiko, der er ved at vidne. Dette forudsætter ifølge Domstolsstyrelsen i modsætning til de bebudede besparelser øgede bevillinger.

Tjóðveldisflokkurinn, Inuit Ataqatigiit og Simut var på tidspunktet for betænkningens afgivelse ikke repræsenteret med medlemmer i udvalget og havde dermed ikke adgang til at komme med indstillinger eller politiske udtalelser i betænkningen.

En oversigt over Folketingets sammensætning er optrykt i betænkningen.